

Dat was Simon Korteweg, dit is de NOS, H III. Nu Mdr met: De geschiedenis van de jazz, deel 13.

plaat 1 Charles Elgar's Creole Orchestra: Brotherly love (Elgar)
B/2 - 3:02 - Historical Records 16

Dit "Brotherly love" werd in september 1926 voor het merk Vocalion in Chicago opgenomen door Charles Elgar's Creole Orchestra. De mogelijke bezetting van de band is: Manuel Perez en Joe Sudler-cornetten, Harry Swift-trombone, Darnell Howard, Jimmy Dudley en nog iemand voor klarinetten en saxofoons, Logan Thomas-piano, Bill Shelby-banjo, Lawson Buford-tuba en Ben Thigpen-drums. Vorige keer, en daar was dit het staartje van, liet ik opnamen van in Chicago ~~werkende musici~~ ^{belebende} orkesten horen, vandaag aan het ~~blot~~ ^{piano} wat kleine groepen en om te beginnen het kleinste dat er is, de solist. De Chicago jazz-scene, in de South Side, speelde zich niet zozeer af in de grotere gelegenheden als het Vendome Theater met goed 700 plaatsen, het Dreamland Café of de Grand Terrace Ballroom waar sinds eind 1928 pianist Earl Hines het orkest leidde, maar in de kleine café's, ^{de} 'dives', de 'barrelhouses' waar het illegale bier rijkelijk vloede. De allerkleinsten konden alleen een pianist bergen en daar ontwikkelde zich al in het begin van de jaren twintig een piano-jazz, voornamelijk op basis van de 12-matige blues, die naar dat soort gelegenheden 'barrelhouse' of 'honky tonk' genoemd werd. De stijl wordt gekenmerkt door vaste figuren in de linkerhand met improvisaties door de rechter. April 1924: pianist Jimmy Blythe.

plaat 2 Jimmy Blythe: Chicago Stomps (Blythe)
A/1 - 2:55 - London AL 3527

"Chicago stomps" door Jimmy Blythe, april 1924 voor Paramount opgenomen. De aanduiding ^{en} 'honky tonk' en 'blues' ^{zijn} te vinden in een van de bekendste opnamen. De pianist baseerde het ritme en het verhaaltje op de 'elevated trains', de treinen die op viaducten boven de straten dwars door de stad reden, vlak langs de bovenverdiepingen van de huizen in de zwarte, en dus arme wijk, de South Side. Zijn naam is Meade Lux Lewis, en dit is uit december 1927 z'n "Honky tonk train blues".

plaat 3 Meade Lux Lewis: Honky tonk train blues (Lewis)
A/1 - 3:10 - London AL 3506

"Honky tonk train blues" van en door Meade Lux Lewis, voor Paramount in Chicago, december 1927. Hij was toen 22, maar werd pas in de tweede helft van de jaren dertig bekend, toen deze pianostijl een tijd lang populair was in New York. De stijl werd dus 'barrelhouse' of 'honky tonk' genoemd, maar kreeg zijn meest bekende naam door Pinetop Smith die op zaterdag 29 december 1928 een plaat maakte waarop hij drie dansen introduceerde, met als eerste de 'Boogie Woogie'.

laat 4 Pinetop Smith: Pinetop's boogie woogie (Smith)
A/3 (take B) - 3:08 - Jazz Piano JP 5006

"Pinetop's boogie woogie", 29 december '28 voor Vocalion door Clarence 'Pinetop' Smith. Na de 'boogie woogie'dans kwam de 'mess around' en tasselotte 'shake that thing' dat we in 1959 weer bij Ray Charles tegankomen. ~~Met~~ ^{En} 'boogie woogie' werd de meest bekende naam voor deze manier van blues-piano spelen. Pinetop Smith was in 1904 in Troy, Alabama geboren en werkte in de 'dives' van Chicago. Een paar weken na "Pinetop's boogie woogie": "Jump steady blues".

dem Pinetop Smith: Jump steady blues (Smith)
A/6 - 3:20 - idem

"Jump steady blues", Pinetop Smith weer voor Vocalion in Chicago, dinsdag 14 januari 1929. Twee maanden later speelde hij in een dive op Orleans Street toen gangsters ^{daar} op elkaar begonnen te schieten. En hoewel de pianist zijn best deed en ^(trouwens) er niets mee te maken had, werd hij geraakt: Pinetop Smith dood, 14 maart 1929, 24 jaar oud. De New Orleans klarinettist Johnny Dodds, 12 april 1892 geboren en in 1920 naar Chicago gekomen om bij King Oliver te spelen, was zeer populair in die tijd. Hij werkte met eigen kleine groepen en nam zeer veel platen op met allerlei speciale studio-groepen. Voor Paramount in december 1927 met een kwartetje onder de naam 'Dixieland Thumpers', waarin Natty Dominique-cornet, Jimmy Blythe-piano, en zijn jongere broer Baby Dodds op drums, die ook bij King Oliver gespeeld had. "Sock that thing".

laat 5 Dixieland Thumpers: Sock that thing (geen comp. op etiket)
A/2 - 2:46 - London AL 3505

"Sock that thing" door de Dixieland Thumpers, december 1927, ^{Baby Dodds voor de variatie op het werk.}
De pianiste Cora Calhoun, 1887 in Chattanooga, Tennessee geboren en na o.a. uitgebreid getoerd te hebben via het TOBA circuit, vestigde zich in het begin van de jaren twintig in Chicago waar ze twintig jaar lang het orkest van 't Monogram Theater leidde. Haar professionele naam was Lovie Austin en met een studiegroep die haar Blues Serenaders genoemd werd maakte ze in 1924, '25 en '26 wat platen. Deze is van augustus 1926: "Merry makers twine".

dem Lovie Austin's Blues Serenaders: Merry Makers twine (Nelson)
B/2 - 2:52 - idem

= 3 =

Lovie Austin and her Blues Serenaders

"Merry makers twine", ~~de Blues Serenaders van Lovie Austin~~ in augustus 1926 voor Paramount in Chicago met Natty Dominique-cornet, Kid Ory-trombone, Johnny Dodds-klarinet, Lovie Austin-piano, Eustern Woodfork-banjo, W.E.Bertrand-drums en de zang was van Henry Williams. *Lovie Austin overleed in 1972, bijna 85 jaar oud.*

Tot de studio-groepen in Chicago die de fraaiste muziek opnamen behoorden de New Orleans Wanderers en de New Orleans Bootblacks, exact dezelfde formatie, maar ~~in~~ onder de eerste naam werden 13 juli 1926 vier stukken opgenomen en de volgende dag vier onder de tweede naam. Voor Columbia en die deed dat evenals Victor erg goed - bedenk dat men met het nieuwe elektrische systeem, (microfoons, versterkers), in '26 nog maar beperkte ervaring had, het was ~~allemaal~~ nog erg nieuw toen. De New Orleans Wanderers: George Mitchell-cornet die we al bij Jelly Roll Morton ~~g~~hoord hebben, Kid Ory-trombone die in 1921 platen had gemaakt in Los Angeles, Johnny Dodds-klarinet die toen leider was van de band in Kelly's Stables. De altsaxofonist is Joe Clark van wie niemand iets schijnt te weten, vroeger noemde men Stomp Evans of Joe Walker als de saxofonist. De ritmesectie bestond uit twee musici: Lil Hardin aan de piano van de vroegere King Oliver bands, ~~en~~ sinds twee jaar met Louis Armstrong getrouwd, en de banjospeler Johnny St.Cyr die we al vele keren zijn tegengekomen. Het allereerste stuk werd in één take gedaan, het is 't enige van de in totaal acht zonder altist Clark. ~~Perdido street blues~~ "Perdido street blues", eind van deel 13 in De Geschiedenis van de Jazz, Mdr.

laet 6 New Orleans Wanderers: Perdido street blues (Armstrong)
A/4 - 3:08 - Epic LA 16004

0 0 0 0 0